

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Dinsdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

29 Mei.

De GOUVERNEUR der Provincie NOORD-BRABAND, ontvangen hebbende sene missive van Z. Exc. den Heere Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 17den dezer maand, litt. H. 29 afdeeling.

En in aanmerking nemende, dat het uitbreken van den Aziatischen Braakloop te Kortrijk, de verplichting oplegt, om, tegen het overbrengen van denzelfden, de gewone maatregelen ook op die plaats toe te passen.

Besluit, dat geene personen, uit die besmette plaats afkomstig, anders dan onder de vroeger gesignaleerde voorwaarden, binnen deze Provincie zullen mogen worden toegelaten.

Gelast wijders, dat dit besluit, door middel van het Provinciaal Blad, zal worden gebracht, ter kennis van de bij besluit van den 14den dezer, n°. 48a, benoemde hoofs-kommissie, van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen en van de Districts-Kommissarissen, alsmede van de Provinciale en Plaatselijke Geneeskundige Kommissien in deze Provincie, tot informatie en narigt; zulkende hetzelfde wijders in de binnen deze Provincie uitkomende nieuwspapieren worden geinsereerd.

Hartogenbosch, den 21sten Mei 1832.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

BRABAND, den 28sten Mei.

H. K. K. H. de Prinses van Oranje zal in den loop dezer week van Soestdijk een uitstapje naar Gelderland doen, en de voornaamste landheeren die provincie, als Sontheek, Klazerveek, Biljoen en andere bezoeken; op sommige derzelve zal H. K. K. H. nachtverblijven. Te Arnhem zijn de noodige maatregelen genomen te ontvange van H. K. K. H.

Van Zaandam zaterdag avond is hier gearriveert en gebonden binnengebragt, een belgische marktschip, die zich gewapend op ons grondgebied tot walvisch-jacht gewaagd had.

— Er zal, te beginnen met den 5 Junij, eene geregelde beurtvaart worden daargesteld tusschen de citadel van Antwerpen en de steden Dordrecht en Rotterdam, waarna een vaartuig wordt in gebruik gebragt, zeer geschikt tot vervoer van passagiers en goederen.

— Wij deelen hier mede het volgend uittreksel uit eenen bijsonderen brief van een geacht hand, ons van voor Antwerpen in datteekening den 24 dezer geschreven.

Het artikel, in uw nieuwblad n°. 107, van den 1den dezer uit Antwerpen voorkomende, is juist, wat betreft het aantal schepen in den loop der vorige maand in de haven dier stad binnengekomen; maar de ophef die de Belgen er van maken is hoogstens overdreven, grootendeels wind. De schepen die binnengekomen zijn, zijn, zeer weinigen uitgezonderd, meest kleine vaartuigen, waarvan het negentien twintigste deel in ballast de haven wederom verlaat en de overige met schors of spijkers vertrekken. Al die vaartuigen maken geen onkosten of verteringen en brengen weinig voordeel aan. Zoo men hierbij den vorigen handel, die met schepen van 300 tot 500 lasten, toebehoorende aan de handeldruiven van de heeren de Kock, Serruis, Roelands, Jorissen, enz., op de Oost-Indien en elders gedreven werd, vergelijkt, zal zulks een belangrijk verschil opleveren: al die bodems, die thans van Rotterdam varen of in het dok van Vlissingen liggen, brengen winsten in Antwerpen en Brabant aan, dewijl zij daarheen afgevoerd en met rijke ladingen vertrokken. Onlangs de 14de vaartuigen, in April hier binnengekomen, tellen slechts 12 Belgen, zoodaande pijlen, die op Engeland varen, en onder de overige de varenden naar den Oost-Indien, en andere varenden naar Koffen, Siam, de Schamagietten. De Belgische vaartuigen, die door de Belgische handelsche vaartuigen gedreven worden, zijn geheel stil, met dezeren van zijnsheid met het al droevig uit.

Thans zijn ook bekend geworden de wijzigingen, die het eerst in de laatste Kan^o 14 december, opzigtelijk de slechting der belgische vestingen, in Januari ondergaan heeft. Deze nadere bepalingen zijn van den volgende inhoud:

Verklaring zoodanig als zij vastgesteld en geteekend is door de plenipotentiariën, den 16den Januarij 1832, en welke gevoegd moet worden bij de ratificatie, die het koninkrijk van 14 december.

De plenipotentiariën der hoven van Oostenrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland overgaande tot de nitwisseling der ratificatie der overeenkomst van 14 december laatste, verklaren bij die gelegenheid, dat de plenipotentiariën der overrekenende hoven, die de ratificatie der overeenkomst van 14 december laatste, door de verandering in den staatkundigen toestand van België, niet kunnen noch moeten verstaan worden, dan als het koninkrijk van België een geheel soevereiniteit van Z. M. den

konink der Belgen over de vestingen in gezegde overeenkomst aangewezen, alsmede onder die der onzijdigheid en onafhankelijkheid van België, onafhankelijkheid en onzijdigheid, die, door de vijf mogendheden op deszelfs aanspraak en rechten gewaarborgd, uit dit oogenpunt een eensoortige band tusschen haar en België daarstellen.

2°. Dat de sommen waarvan in artikel 5 gesproken wordt (dat, wanneer hij eene te sluiten liquidatie de vier mogendheden, of een konink, sommen oord hadden, die oorspronkelijk voor de vestingen bestemd waren, deswege aan den konink der Belgen zouden worden overgedragen) alleen als voor korting vermeld staan, zijnde het de meening der hoven, dat, wanneer de korting een overschot aanbodt, dit overschot tot verlichting van België zou strekken in de uitgaven, welke het te doen zal hebben voor de slechting der vestingen in het 1ste artikel aangewezen.

3°. Dat eindelijk het voorbehoud, door de vier hoven bij het 6de artikel gemaakt (van namelijk zich ten gestelden tijde te verzekeren dat aan de artikelen 2 en 3 ten volle voldaan is) alleen op de artikelen 2 en 3 betrekking hebbende, bijgevolg niet toepasselijk is op de plaatsen die niet geslecht worden.

Door deze verklaringen over de drie voormelde punten, stellen de plenipotentiariën der hoven van Oostenrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland buiten bedenking, dat al de bepalingen der overeenkomst van 14 december volmaakt overeenstemmen, met het kenmerk van onafhankelijkheid en onzijdige mogendheid, dat aan België door de vijf hoven toegekend is. Londen 16 januarij 1832.

(get.) Esterhazy, Wessenberg, Palmston, Bulow, Lieven, Matsjcevicz.

BRABAND, den 27sten Mei.

De reis des Konings naar het Loos heeft, gisteren geen voortgang gehad. Men spreekt er van, dat gevestigde dezer dagen uit Londen ontvangen berichten daarvan de oorzaak zijn. Zeker is het, dat de courier-wissel in de laatste dagen weder buitengewoon is, dat men verzekert dat er een 6ste protocol bestaat, hetwelk tot eene ontruiming van de citadel van Antwerpen betrekking zou hebben; en dat men in de laatste dagen van staatkundige mededelingen, welke er aan de staten-generaal wellicht reeds morgen, zouden worden gedaan, gewaagt.

— Men verneemt, dat heden de jonge prinses van Soestdijk, in deze residentie zullen wederkeren.

— Volgens het verbeterd ontwerp van wet, een accijns op de steenkolen inhoudende, hetwelk na de behandeling van de ontwerpen, op morgen bepaald, in beraadslaging zal worden gebragt, zal de accijns op graan of meekelen en sintels of cinders, vier gulden bedragen voor elke zeeten of tien mudden, en die op grove of schraalkolen, zeven gulden van elke duizend ponden.

— In den afgeloopen nacht is de kabinets-courier, Hoogen, met gewichtige depeches naar regering, naar Londen vertrokken.

— Z. Exc. de directeur-generaal van oorlog zal, naar men verneemt, den 30sten dezer, de levering voor het leger, van 750 stuks runderleesten aanbesteden, en den 2den Junij, het noodige brandhout en legstroo, ten behoeve der twee division infanterie, min of meer, welke in de maand Junij of Juli eeraankomende, in de provincie Noord-Brabant, in twee kampen, als een bij leger, en een bij Oirschot zullen worden vereenigd.

BRUSSEL, den 26sten Mei.

De zitting der afgevaardigden van gisteren was bestemd tot het aanhooren van rapporten op petitiën. Tusschen dezelve bragt de heer Lachere het verslag der commissie uit, belast met het onderzoek tot het verlenen van een crediet van drie millioenen voor het ministerie van oorlog; eene levandige en belangrijke discussie was hiervan het gevolg; dewijl men bepaaldelijk den gang van het ministerie wilde weten, alvorens nieuwe subsidien het koninkrijk werden toegestaan. De rapporteur begon zijn verslag met te zeggen, dat de aanvraag het gevolg was van België's toestand door de nitwisseling der ratificatie, het adres der kamer en het antwoord des konings; wilde men de daden aan de woorden doen beantwoorden, dan moest men onverschillig alle middelen van aanval en verdediging volkooien; het tegeestaan budget had wel voor den oorlogstaat voorzien, maar als eene min of meer verward

mogelijke zaak en de toegewezen sommen voldoende geacht. De stand van zaken was niet meer zoo; de oorlog kon nog voorgekomen worden; maar men moest er zich in dier voege voor toerusten, dat hij ieder oogenblik kon worden begonnen; dit was het doel van het ontwerp; het leger was op den ontzagwekkendsten voetgesteld; men moest het haarenboven de grootste mogelijke ontwikkeling geven. Bij het 2de artikel, zeide de rapporteur, wordt het goudsmeestergeslacht, het crediet van drie miljoen over de negen hoofdstukken van het oorlogs-budget te verdeelen; eene wet zou in de volgende zitting regelen, wat er voor ieder hoofdstuk besteed werd, de vijand moest niet weten, noch de aard, noch de strekking onzer toerusting; men kon de verdeling der som niet aanwijzen zonder dat de vijand ze ook wist, waarmede de commissie die voor zich alleen behield. De minister van oorlog had, stuk voor stuk, ieder voorwerp van uitgave aangewezen en de commissie bevonden, dat, behalve eene som van 412,000 guldens, welke uitgave kon vertraagd worden, het overige der drie miljoen volkomen gejustificeerd was; weshalve zij het ontwerp der kamer aanbeval, met de eenige verandering voor het cijfer van drie miljoen, dat van f 2,588,000 te nemen.

Terwyl na de voordracht van dit verslag vroeg de heer Ory het woord en zeide, dat men, alvorens de tegenwoordige wet te behandelen, weten moest, of het gouvernement, ja dan neen, behielden wat den in het adres aangewezen weg te bewandelen; hij vroeg uitdrukkelijk, dat de discussie over het onderhavig crediet ingesteld werd, tot de minister van buitenlandsche zaken zich open en duidelijk in dezen verklaard had. De heer Dumortier, na hem het woord opvattende, haalde de bekende nota van 11 Mei op, die in zich-zelf zeer lofwaaardig was, maar waarvan een dagblad heeten gezegd had, dat zij niet bij de conferentie was ingediend; (zie hier onder) hij wilde weten, of vooreerst de nota echt en, ten tweede, of dezelve al of niet overgegeven was, en welke, in het laatst geval, de gang van het gouvernement zou zijn.

De heer Meulenaere nam nu het woord: Ik had gewenscht, zeide hij, deze discussie uitgesteld te zien; maar ik moet, wat mij betreft, de kamer uitlegging geven. Persoonlijk betreurt ik het, dat de nota van 11 Mei eene ontijdige, misschien voor het land nadeelige publiciteit gekregen heeft; hoe 't zij, deze nota bevat in het best mijn personeel gevoelen en dat van het gouvernement: deze nota was twe commissie voor het adres medegedeeld; ik geloof te kunnen zeggen, dat dierzelf leden hunne goedkeuring en gaarne gehecht hadden, en zij hebt, om U er van te verzekeren, de nota met het door U gestemde adres slechts te vergelijken.

U hebt veel kracht van toen af dit stelsel verkregen heeft; het is de uitdrukking vervat in mijn jongst rapport, in de nota van 11 Mei, in de beide adressen der kamer en in de antwoorden door Z. M. gegeven; de eenheid van inzichten en gevoelens der drie takken van bestuur blijkt daaruit.

Wat mij aangaat, ik zal nimmer van den weg afgaan door de kamer afgeteekend; dezelve komt met mijn personeel gevoelen overeen, en ik had dien ingeslagen in mijne nota van 11 Mei, vóór de onstuimige discussie die het adres aan den koning heeft voortgebragt.

De nota, mijne heeren, is niet gesteld geworden om geheim te blijven, maar om aan de conferentie te worden overgegeven. Wat de reden aangaat die de overgave belet hebben, ik verlang dat de kamer mij ontsla te open te leggen. Alleen zal ik de kamer de verzekering geven, dat de nota zal overhandigd worden, of dat, wordt zij het niet, ik aan de kamer geene mededeelingen meer zal komen geven (van alle zijden: zeer wel, zeer wel).

De heer Gandebien vroeg den minister: wanneer de nota zou overgelegd worden; hij vreesde, dat het met deze nota zou gaan als met de vergoeding voor de opligting van den heer Thon.

De overgave zou onverwilt geschieden, was deszelfs antwoord, in den nodigen tijd om een agent naar Londen te zenden. Wat den heer Thon betrof, het gouvernement kon hem niet in vrijheid stellen; de onderhandelingen waren tot heden vruchteloos geweest; twee te nemen maatregelen bleven over: hervatting van vijandelijkheden of represailles: deze laatste hadden reeds niet ontbroken en zouden zoo menigmaal mogelijk herhaald worden.

Verscheiden leden betuigden nog hunne goedkeuring over de veranderingen des ministers; de heer Dumortier had eene tweede vraag gedaan: Men had bij de discussie over het budget den wensch geuit, dat het gouvernement der conferentie te kennen gaf, dat het de belangen van België niet zou verlaten, en dat het koning van Nederland niet zou laten verlaten; dat daardoor den oorlogstaat verhoogde. De minister van buitenlandsche zaken zeide alstoen, dat eene nota in dien geest gesteld was; deze zou wel hetzelfde lot als die van 11 Mei ondergaan en in den bak van onzen plenipotentiaris gebleven zijn.

De heer de Meulenaere antwoordde: De geachte spreker dwaalt; de nota waarvan hij spreekt is der conferentie behandigd; deze

nota, had den heer van de Weijer van dien aard toegeschenen, ik moet hem hierin regt laten wedervaren, hij die van 11 Mei als noodeloos heeft beschouwd. Eene nota was door onzen plenipotentiaris aangehecht, en ik moet zeggen zij was zeer wel gesteld, ademde denzelfden geest als de mijne van 11 Mei; en de wensch uit het tractaat in al deszelfs bepalingen te doen uitvoer gelegd te zien, te beginnen met de ontruiming van het grondgebied, de citadel van Antwerpen, de havens van de Schelde en de vrije vaart op de Maas. Deze aan de conferentie behandigde nota bepaalde zich niet alleen tot de schuld; zij had zooveel overeenkomstigs met die van 11 Mei, dat de heer van de Weijer daardoor in dwaling is gebragt."

Veel werd er anders gesproken over het onbegrijpelijke, dat eene niet behandigde nota echter publiek geworden was; men kwam overeen, dat dezelve wel niet officieel maar officieus zou zijn medegedeeld, en door de kwade trouw van ondergeschikte personen publiek gemaakt. Men trok daarop de behandeling der nota over de schuld, waarop geen antwoord gekonden is, almede in twiffel, doch de heer de Meulenaere zeide, daarvoor het woord van eer des heeren van de Weijer te hebben. Het dacht den minister voorts, dat de kamer alom den dag bepalen kon voor de discussie van het crediet. De kamer echter verlangde alvorens zekerheid te hebben: de heer van de Weijer kon eenen anderen weg inslaan; de nota moest eerst werkelijk overgegeven zijn, voor men fondsen wilde toestaan. De minister Raskin ondersteunde den heer de Meulenaere; de 24 artikelen waren, zeide hij, het staatkundig wetboek voor den minister geworden; al zijne pogingen moesten tot dierzelve ten uitvoer legging strekken; later, inzake, dat dit onmogelijk was, moest ieder minister zijn post verlaten. Men had dan ook, na de aanneming door onzen plenipotentiaris van de russische ratificatie zulks gezien; de ministers hadden volstandig op de nota van 11 Mei aangehouden, en waren nog allen bereid hunnen post te verlaten, zoo dit geen plaats vond.

Na nog veel woordenwisselingen om de zekerheid te hebben, dat de bewuste nota behandigd werd, zeide de heer de Meulenaere ten slotte, te hopen, dat deze reeds vrij lange discussie niet verhinderde, om aanstaanden maandag niet vernieuwd te worden; hij had genoeg de gezindheid van het ministerie aangekoord. Het gouvernement was verplicht de uitvoering van het tractaat van 15 November te vorderen, in al deszelfs bepalingen zonder enige wijziging. Hij zou maandag de zekerheid en overtuiging hebben, dat de gemelde nota zou behandigd worden en nam al de verantwoordelijkheid daarvan voor zich.

Met bijna eenparige stemmen besloot de kamer de oprichting tot maandag van al de belangen en al de omstandigheden, die de discussie zal overgaan of dezelve nader uitstellen; zij gunt de desingegen verklaringen, die hierop zal ophem teid omtrent gij.

— Het schijnt dat koning Leopold zich op zijne reis naar Compiègne zal doen vergezellen door den hertog van Brabant, den graaf d'Aerschot, grootmaarschalk van het paleis, den generaal d'Hane de steenhuis, generaal adjutant, den heer van de Brouckere, aide-de-camp, den baron d'Hobgvoort, generaal en chef der bergwacht en een officier van zijn staf, van Praet, permanenten secretaris van den koning, en de de Gollerie, ordonnans-officier.

— Een wagen met een aantal kisten beladen, bronsen en andere voorwerpen van waarde inhoudende, is gisteren te Brussel aan het adres van den koning aangekomen. Sommigen meenen dat dit geschenken van den Koning der Franschen zijn.

— Onderscheiden bladen houden de verzekering, dat de generaal Goblet, ter vervanging van den heer van de Weijer naar Londen gaat. L'Emancipation voegt er bij, dat de kans op den generaal Goblet gevallen is, uit hoofde deszelfs persoonlijke betrekkingen, welke men geschikt geoordeeld heeft om deszelfs zending gemakkelijker te maken.

— De Moniteur behelst een artikel, ter wederlegging van de uitgestrooid gerucht om de ruiming van de obligatiën van het deel der leening te doen ophouden, dat hetzelfde, uit hoofde der afbrek, tot de uitgave der 24 miljoen, het tweede deel der leening bij de wet van 16 december 1851 geautoriseerd, uitgebracht, wilde overgaan. De schatkist is rijklijk voorzien, en het effectief bedrag en een aanzienlijk bedrag daarvan is alreeds overgenomen; de voortdurend over verscheiden miljoenen uitbetalingen van leening 24 miljoen afgevoerd heeft.

— Het schijnt dat de koning van Nederland, dat de heer van de Weijer, door de ruiming van de russische ratificatie op onzen gezant, eene nota betrekkelijk de uitvoering van het tractaat van de conferentie heeft ingediend, waarin hij zoude gezegd hebben, dat het onwettigbaar aan de mogendheden gepast zou beschouwen de ontruiming der citadel van Antwerpen te bevelen. De Courrier schrijft het waarschijnlijk, dat het geheel antwoord der conferentie, bestaande uit twee punten, in het verwezen naar art. 24 van het tractaat

waarin gezegd wordt, dat de ontruiming der citadel eerst plaats hebben moet, 14 dagen na het direct, nog te sluiten, tractaat tusschen Holland en België. Hoe zij, vervolgt voormeld blad, moeten wij niet vreemd vinden, dat de heer van de Weyer zich niet alleen onthoudt aan de conferentie de nota's van ons gouvernement ter hand te stellen, maar nog op zich neemt, ze door andere van zijn eigen maaksel te doen vervangen? Daarop verzoekt de *Courrier* in een artikel, *révélations* getiteld, het belgische publiek de volgende daadzaak te willen overwegen, dat, namelijk, de door de parijische bladen bekend geworden nota van den heer de Meulenaere, van den 11den mei, werkelijk aan onzen gezant te Londen gezonden is, om officieel aan de conferentie te worden behandeld, maar dat de heer van de Weyer op zich genomen heeft aan de instructien van den minister van buitenlandsche zaken niet te gehoorzamen en dat de nota alsoo aan de conferentie niet is behandeld (zie de zijting hiërvoren.)

— De graaf de Merode heeft, als staatsminister ad interim met de portefeuille van oorlog belast, aan de kommandanten der onderscheiden korpsen van het leger een rondgaanden brief, in dagteekening den 20sten mei, vermeend te moeten schrijven en hen daarin opmerkzaam te maken, op de toenemende zedeloosheid in vele der gemeenten waar troepen gekantonneerd zijn, bijzonder op de slechte gewoonte van het onopboudelijk zweeren, dat in vele korpsen was doorgedrongen. Niets was schooner dan een leger dat zich door krigstucht en een geregeld gedrag kennen deed. In het ter hulp van België gekomen fransch leger, onthielden officieren en soldaten zich in 't algemeen van grove daden en woorden, de toenemende beschaving moest heiden uit de belgische geleiden, waren. De graaf bemide zijne landgenooten te zeer, om hen niet op dezelfde hoogte als andere natien te willen zien, waarom hij de kommandanten aanbeveelt, aan zijne vermaning het noodig gevolg te geven.

Van den 27sten Mei.

De senaat heeft in zijne zitting van gisteren het ontwerp van wet op de mijnen, hetwelk de kamer der vertegenwoordigers had goedgekeurd gemaakt en aangenomen, met oogmerk om de wet van 21 april 1810 provisioneel in uitvoering te stellen, met zeventien stemmen tegen negen verworpen.

— Na een kabinetsraad, eergisteren avond gehouden, in welken alle buitenlandsche staatkundige kwestien op nieuw behandeld zijn, en, naar men zegt, een vast en krachtig besluit, omtrent dezelve genomen is, hebben alle tegenwoordig in functie zijnde ministers hunne portefeuilles weder op évat. Men verzekert ons, dat zoo de nota van 11 mei nog eens overzien is geworden, zulke geweest is, om haar in volkomen overeenstemming met de woorden van de adressen der kamers te brengen.

(*L'Emancipation*.)

Men spreekt van het benoemen van een raad belast met, het uitvoerend bewind, gedurende de afwezenheid des konings. De heer de Meulenaere zou er president van wezen.

De staat waarmede de koning morgen naar Compiègne vertrekken zal, zal uit een ruitje met zes en drie met vier paarden, benevens twee andere ruitjes bestaan; te Valenciennes zal onze soevereine door den maarschalk Gérard ontvangen worden. Het schijnt dat de koning over Maubeuge terug zal komen, na aldaar een groote revue van de troepen van het noorder-leger te hebben bijgewoond.

L'Emancipation van morgen (maandag 28) verzekert, dat de hertog van Arberg en den baron d'Hoogvorst den koning niet zullen zullen.

— De koning heeft gisteren een kostbaar chineesch porcelein servies van den koning van Engeland ter geschenke ontvangen.

De generaal Gubbler wordt gezegd gisteren avond naar Londen te hebben moeten vertrekken voorzien van instructien in den geest van de adressen der kamers.

De secretaris van prins Talland, de heer de Baubert, is gisteren van Londen hier aangekomen; hij is bij den koning ten huize geweest.

Uit Antwerpen schrijft men, dat den 25sten een der prinses de citadel van Antwerpen bezocht en er de troepen in oogenfchouw laat gesamen. (Waarschijnlijk is, het Prins Adalbert van Pruisen geweest, die den 24sten van Bosch naar Bergen-op-Zoom is gegaan.)

FRANKRIJK

PARIS, den 25sten Mei.

Voer velen geheel onverwacht, is de heer Thiers gisteren van zijn reis naar Italië alhier teruggekeerd. Degenen die zich nog de gelyke met geslagen omtrent de samenstelling van een nieuw ministerie bezig houden, willen nu volstrekt dat hij zoude zijn teruggevoerd, aan deze nieuwe combinatie deel te nemen, en droegen hem al voorraad, het departement van buitenlandsche zaken op; — en niettegenstaande het verschil van gevoelen dat tusschen deze beide staatslieden heerscht, zou de heer Dupin tot president van den raad benoemd worden.

— Uit het zuiden des rijk zijn in de beide laatste dagen berichten van eenig belang aangekomen. Het gouvernement ziet getrouw te zullen blijven, dat het 35ste regiment van infanterie, nadat de rust geheel hersteld zal zijn, Grenoble zal verlaten. De plaatselijke autoriteiten hebben hunne vrees te kennen gegeven, dat een langer verwijl tot droevige gebeurtenissen aanleiding zoude geven.

— Bij gebrek van gewigtiger daadzaaken houden zich de dagbladen met de beoordeeling bezig van twee zeer uiteen lopende omstandigheden. De eerste derzelve is de vereeniging van gedeputeerden, welke de toestand van Frankrijk zoo uiterst bedenkelijk is voorgekomen, dat zij zich verplicht hebben gerekend, ofschoon opgeroepen, het gouvernement met hunne bezorgheid en inzichten, bekend te maken. De ministeriele bladen, en alle die op de goede orde prijs stellen keuren dezen maatregel ten hoogsten af, en schijnen bedacht te zijn, dat zich op deze wijze de kern zoude vormen eener vergadering, welke in staat is alle magten aan zich te trekken, en de zogenaamde vertegenwoordiging eener vorige revolutie te hernieuwen. De tweede zaak, welke voormelde openbare aandacht trekt, is de lykrede door den heer Rayer Collard, op het graf van den heer Casimir Perier uitgesproken. Ofschoon in den laatsten tijd deze beide staatslieden zich, zeer verschillend hebben gedragen, moeten echter hunne denkbeelden vrij naauwkeurig zijn overeengekomen, immers die van den heer Casimir Perier werden door zijnen lofredenaar zeer geprezen; doch het was niet zonder verwondering dat men daarbij de verzekering hoorde voegen, dat bij de revolutie van juli niet alleen niet had in de hand gewerkt, maar ook niet gewenscht. Degenen nu die het zich tot eere rekenen, gedurende 15 jaren deze omwenteling, door eene zamenzwering en niet zelden onder huichelarij, te hebben voorbereid, zijn over deze uitdrukking zeer gebelgd, en het wordt nu iederdaad door de dagbladen als eene kwestie, waarbij de goede naam van den overledenen betrokken is, behandeld, of dezelve al dan niet met de waarheid overeenkomstig was.

— De fondsen waren gisteren gemoteerd: de 5 pCt. kont. 96,85, op tijd 96,90; de 3 pCt. kont. 70,05 op tijd; Nap. renten 82,20; Sp. perp. 58 en een achtste.

Heden (25 mei) was de notering als volgt: de 5 pCt. kont. en op tijd 96,95; de 3 pCt. kont. en op tijd 70; Nap. renten 82,25; Sp. perp. 58 en een achtste.

D U I T S C H L A N D

FRANKFORT, den 22sten Mei.

De laatste berichten uit Italië brengen mede, dat de gemoederen in Ancona, sedert den laatsten strijd tusschen eenige burgers en de pausselijke soldaten, zeer waten verbitterd. Hiertoe heeft vooral de omstandigheid medegewerkt, dat de kommandant der fransche bezetting, na depeches uit Rome ontvangen te hebben, aan de uitgewekene liberalen, die zich in genoemde stad in menigte bevinden, heeft te kennen gegeven, dat zij dezelve hoogerstens binnen drie dagen zouden moeten ruimen. Deze vlotelingen voor niets meer beducht dan om in handen der pausselijke macht te vallen, hebben eenstemmig geweigerd aan dezen last te voldoen, zeggende dat zij alhier vereenigd lixer met de wapenen in de hand zouden sterven. Onder de bevolking schijnt dit besluit eenigen weerklink te hebben gevonden, althans zoodra verspreide zich op den 12den dezer het gerucht niet, dat er meerdere pausselijke troepen is aangevoerd waren, of een detachement der karabiniers, hetwelk zich door eenig toeval in de stad bevond, is door eene groote overmacht aangevallen en mishandeld. De aankomst van den zoon van den franschen gezant te Rome is eindelijk in staat geweest de gemoederen eenigzins tot bedaren te brengen. Men de truit voort het pogeblik te herstellen; doch over het algemeen staat het alle berispt door, dat men de fransche troepen, ook van de zijde der liberalen, niet in trouwen beschouwt en zeer over hun gedrag verbitterd is.

— Volgens bijzondere berichten uit Konstantinopel van den 25sten den vorige maand, waren er aldaar tijdingen uit Syrië aangekomen, die naar den inderdaad diezelfde bij de hooge ambassadeurs gemaakt hadden, te vordelen, van zeer ongunstige inhoud moesten zijn. Een gedeelte der turksche vloot had dadelijk last gekregen om het anker te ligten en was reeds naar de Dardanelen onder zeil gegaan. Het officieel regeringsblad, de *Moniteur Ottoman*, den 21sten april uitgegeven, houdt daarenboven een verklaring aan, waarbij gezegd wordt, dat alle pogingen om den onderkoning van Egypte door onderhandelingen tot zijnen pligt te brengen, zonder vrucht waren geweest, en dat men dus thans hem met de wapenen zoude dwingen. In een daarbij gevoegd bericht van het oorlogstoekeel wordt voorts van de herhaalde doch vruchteloze aanvallen op St. Jean d'Acre gewag gemaakt, terwijl de bassa van Aleppo de operatien tegen het egyptische leger begonnen had, en de vesting Tripoli, welke door twee egyptische regementen was bezet, had ingesloten.

